

Jókarj UNOKÁI GYERMEKÚJSÁG

III/1

2010

MAGYAR-SZLOVÁK HATÁR-MENTI EGYÜTTMŰKÖDÉS KERETÉN BELÜL
TÁMOGATJA AZ NCA NEMZETKÖZI KOLLÉGIUMA ÉS A KOPPÁNMONOSTORI RÉSZÖNKORMÁNYZAT

A Párizsi Magyar Nagykövetségen dr. Nikicsér László nagykövet társaságában

Filmajánló hideg téli napokra

Rajzolt özvegyember társát keresi

A Fel! egy gyönyörű animációs film sok kedves poénnal és a barátság fontosságáról szóló egyszerű történettel. Az benne a legjobb, hogy a figurák annyira élettel telik, hogy egy idő után elfelejtjük, hogy „rajzfilmet” nézünk.

Színpompás lukik, fodrozódó szőrű beszélő kutya, a látvány pazar. A történet egyszerű: van egy szomorú öregember, és egy szomorú kisfiú, akiket összehoz a sors, és egy nagy kaland során életre szóló barátságot kötnek. A páros kicsit furcsa, hiszen tagjai között mintegy 70 év különbség van, az öregember összeférhetetlennek, a kisfiú pedig nagyon ostobának látszik. De muszáj szeretni őket: az öregembert megkedveljük a bevezető alatt, amiből kiderül, hogy milyen szép életet élt a feleségével, a kisfiúról

pedig hamar kiderül, hogy a szíve aranyból van. A kalandokról talán elég is annyi, hogy minden a szabályos dramaturgia szerint alakul: akad egy főgonosz, akinek túl kell járni az eszén, és egy ártatlan áldozat, akit meg kell menteni. A gonosznak természetesen csatlósai is vannak: egy farka kutya lesi a parancsait. Az egyik legviccesebb jelenet a filmben, hogy a kutyák olyan nyakörvet viselnek, ami lefordítja emberi nyelvre az ugatásukat. A kutyákon lehet a legtöbbet nevetni a filmben! Persze ezen kívül is adódnak vicces részek még: a csúcspont a verekedős jelenet a két tatáival, és van – túl sok – akció is benne. Azért írom, hogy túl sok, mert ez a film igazából akkor a legjobb, amikor nem történik semmi izgalmas, csak a bácsi és a kisfiú van a színen. Bimbózó barátságukat nézni nagyon szívet melengető. Hiszen akármilyen vicces és briliáns – látványú, a Pixar igazi erőssége abban rejlik, hogy a főhősök között életszerű viszonyok alakulnak ki. És ami egyszer már működött egy patkány és egy kajla srác között, sőt két robottal is, az miért ne menne egy öregemberrel és egy lurkóval?

Impresszum:

Jókai unokái gyermekújság
Megjelenik negyedévente, 3000 példányban
Kiadó: Elettér Egyesület 2903 Komárom, Csénes u. 8.
Tel.: 06-34/526-955 E-mail: eletter@novonet.hu
Szerkesztő: Mikolasek Zsófia
Felelős szerkesztő: Monostori Éva
Felelős kiadó: Markóné Tóth Agnes
Nyomdai előkészítés: Print Office Bt.
Nyomás: Print-Kom 2000 Kft.
Kéziratokat nem őrizzük meg és nem küldünk vissza.

Iskola részlet- Pfnészli Péter 8. A.

III. helyezett: „Ablak mögött”
Pfnészli Péter 8.A - Petőfi S. Ált. Isk.

Túraajánló: Ferenccsajkai halastavak

A tórendszer első tavait csupán 1962-ben létesítették, de az itt kialakult rendkívül gazdag madárvilág ökológiai háttéréhez hozzátartozik a tény, hogy e tájon a XVIII. század közepéig hatalmas kiterjedésű, langyos forrásokkal táplált mocsárvilág húzódtott Tatától a Dunáig. Ugyancsak fontos ökológiai tényező, hogy az európai madárvonulásban oly fontos szerepet betöltő Dunától mindössze 4 kilométerre található, de a Gerecse peremhegyei is csupán 1 km-re emelkednek innen. Mindezen természetföldrazi adottságokon túlmenően említésre méltó, hogy az 1989-90 időszakában itt kialakított további 9 tóegységgel észak-Dunántúl leghatalmasabb mesterséges halastórendszerévé alakították (a 13 tó teljes vízfelülete mintegy 335 hektár) A tórendszer elsődlegesen a haltenyésztés céljait szolgálja, de számottevő a hozzá kapcsolódó liba- és kacsatenyésztés és a nádtermelés is. Az őszi időszakban rendszeresen szerveznek itt vízivad vadászatokat is. Az 1981 óta itt végzett rendszeres kutatások eredményeként napjainkig 248 madárfaj előfordulását bizonyították. Olyan magyarországi, sőt európai viszonylatban is említésre méltó ritkaságok is előkerültek a tavakról és szű-

kebb környezetükből, mint a füles vöcsök, vörös ásólúd, pusztai ölyv, szirti sas, vándor partfutó, feketeszárnyú székicsér, csüllő, sarki csér, kenti csér, kacagó csér, karmazsinpirók.

A tórendszeren mintegy 90 madárfaj fészkel. Közülük említésre méltó a meglehetősen rendszertelenül fészkelő **vörös gém** (*Ardea purpurea*), a stabilizálódó állományú **nyári lúd** (*Anser anser*), az **üstökös réce** (*Netta rufina*), a közelben fészkelő **hamvas rétihéja** (*Circus pygargus*), valamint a sekély

vízű rétmaradványokon költő **piroslábú cankó** (*Tringa totanus*). Bár gazdag madárvilága révén felmerült a tórendszer védetté nyilvánításának gondolata, erre azonban - elsődlegesen gazdasági rendeltetésénél fogva - nem kínálkozik reális lehetőség. Különös gondot kell fordítani az itt szervezett vadászatok lebonyolítására, mivel a külföldi vendégvadászok olykor védett fajokat is el-

ejtenek. Ezeken túlmenően a nádvágás és égetés természetvédelmi problémái említésre méltók. Az itt található természeti értékek megőrzése érdekében 1995-ben élőhely-rekonstrukciós programot indított a Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület, melynek eredményeként remélhetőleg ismét megerősödhet a bíbic, piroslábú cankó, kis lile itteni fészkelőállománya is. Télen is kitűnő madármegfigyelő- és túrahely! Itt van a közelben!

Kukoricaszünet lábtöréssel

A Délibáb-Színház decemberben a Párizsi Magyar Katolikus Misszió meghívására a francia fővárosba utazott betlehemezni. Ebből az alkalomból ellátogattunk egy délibábos próbára és a gyerekeket faggyattuk.

JU: Mit jelent nektek a betlehemezés? Milyen érzéseket kelt benned? Mitől más, mint a többi darab?

FD: Elsősorban egy népszokás felelevenítését jelenti.

HZS: Fontosnak tartom, hogy egy régi hagyományt elevenítsünk fel és mutatunk be. Ez hasznos.

JU: Hogyan készültetek az előadásra?

JA: Sokat próbáltunk, hétvégeken is több alkalommal, és mindenki komolyan vette a feladatát.

GYA: Nagyon kemény munka volt, de szerintem megérte!

KA: Csak gyakoroltunk, aztán még és még...

FD: Azért a munka mellett volt sok poén is!

HÁ: A kellékek nagy részét is mi készítettük

JA: Ne felejtsük el a szintén megerőltető hangszeres próbákat se!

JU: Miért jó délibábosnak lenni?

TE Mert a próbákon sokat játszunk!

HZS: Nagyon jó a közösség, ezért gyorsan és hatékonyan megy a munka

SZCS: Szeretek más bőrébe bújni a szerepeimben. Szeretek a színpadon lenni hol nagymamaként, hol gazdasszonyként...

GYA: Én azt is szeretem, hogy minden évben több helyre is megyünk. Voltunk

Balatonfüreden, Kapolcson, Vácon

JZS: Erdélyben, Tatabányán, Lábatlanon...

HM: És most pedig Párizsban!

JU: Mi a véleményed a délibábos közösségről?

GYA: Jó fej mindenki. Mindenkit bírok.

TE Sok a vicces gyerek itt, sokat nevetünk.

HZS: Az a legjobb, hogy minden korosztályból vannak itt gyerekek, és sokféle az érdeklődési körünk. Mindenki megtalálja a csapatban azt, akivel jobban össze tud barátkozni.

FD: Nagyon jól összeszokott a társaságunk, már fél szavakból is megértjük egymást. Sok mindenben mentünk keresztül együtt, egymással.

SZCS: Nagyon jó kis csapat ez! Szívatjuk egymást néha, de ha a másik bajban van, rögtön melléállunk, és segítünk neki. Szeretjük egymást.

JU: Mi volt eddig a legjobb délibábos élményed?

HÁ: A legjobb, amikor utazunk!

GYD: Amikor Nagykarácsonyba mentünk lerobbant a busz, és a szürkületben Mikulás-sapkában énekeltünk az erdőben.

NA: Én Balatonfüreden éreztem magam a legjobban, amikor a Pletykás asszonyokat adtuk elő.

KA: Én a kukoricaszüneteket is szeretem. (Próbák szüneteiben nagy pattogtatott kukorica-falás van)

HZS: Szerintem a nyári táborok a legklasszabbak. De Erdély és Nagykará-

csony is jó volt. És persze a próbákon a sok-sok játék!

FD: Amikor Erdélyben voltunk, engem nagyon megfogott a szép táj, az ottani emberek kedvessége. Az esti bulik is izgalmasak voltak, a csősztáncot Rugonfalván soha nem felejttem el. Amikor már hazafelé tartottunk, megnéztük Déva várát, és amikor már lejöttünk, ki-gyulladt, és jöttek a tűzoltók. Azt se fogom elfelejteni soha!

JU: És mi a legrosszabb délibábos élményed?

SZCS: Ha belegondolok, nem volt eddig rossz élményem a Délibábbal.

TA: Pont most a Mikulás-műsornál fordult elő, hogy hiába gyakoroltam, nem tudtam fellépni a csapattal, mert megbetegedtem. Rossz volt, hogy tudtam, hogy számítanak rám, és úgy éreztem, cserbenhagytam őket.

GYA: Amikor a bátyámat a Monostori erődben lelökték a színpadról, én nagyon megijedtem!

GYD(báty): Amikor eltört a lábam, mert lelöktek a színpadról. Pedig óriási volt az a színpad!

NA: Amikor a Daninak eltört a lába!!!

FD: Amikor nem tudtam elmenni a többiekkel Kapolcsra. És amikor lelöktem a Danit a színpadról...

JU: Szerinted milyen egy délibábos gyerek?

HZS: Értelmes, szabad, merész, jó megfigyelő

FD: Komoly (mint én), és kicsi vagy nagy.

(Folytatás a 11. oldalon)

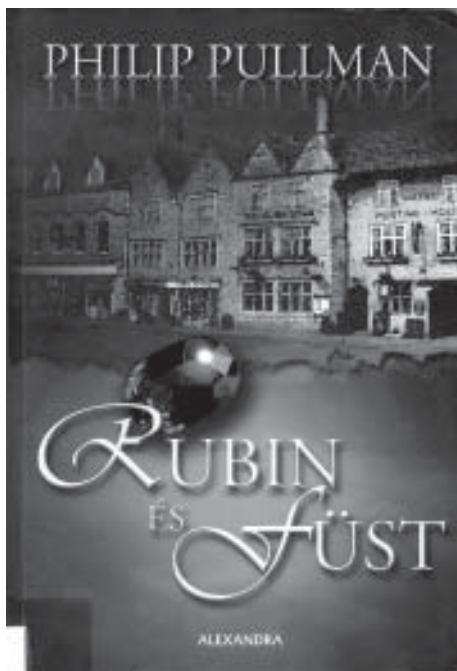
A párizsi Eiffel toronyon

Az opera előtt

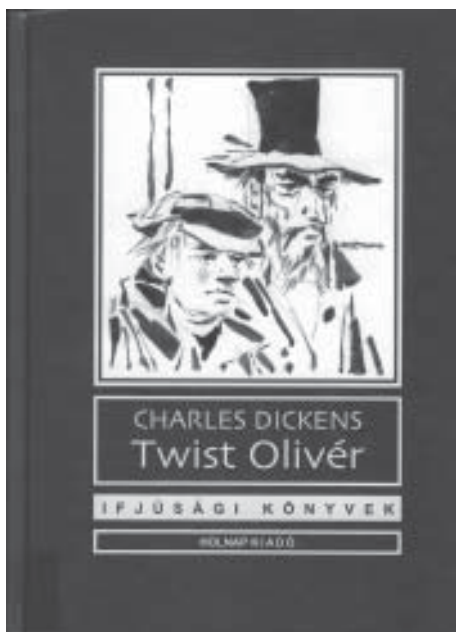
Philip Pullman: Rubin és füst

Az 1871-ben játszódó történet hősnője a tizenhat éves árva lány, Sally Lockhart, aki szüleinek, vagyónának elvesztése után Londonban próbál talpra állni. Egy utálatos rokon hölgnél lakik, aki megmaradt csekélyke vagyonából is megpróbálja kiforgatni. Sally körül egyre fokozódnak a bonyodalmak, amiben szerepet játszik egy titokzatos, vagyont érő ékkő, a címben szereplő rubin, amit bizony sokan szeretnének megkaparintani. A szálak Sally édesapjához vezetnek, aki meglehetősen gyanús körülmények között vesztette életét a Távol-Keletre. Sally lépésről lépésre próbálja megfejteni a mind nyomasztóbb titkot, miközben veszedelmes kalandokba bonyolódik, különös emberekkel találkozik, és még az élete is veszélybe kerül. Sikerral jár-e a nyomozása, s fény derül-e a homályba vesző rejtélyre? A regény elnyerte a Nemzetközi Olvasástársaság díját. A sorozat további részei: Árny északon, Tigris a kútban, Külvárosi királynő.

Charles Dickens: Twist Olivér

Dickens egyik leghíresebb regényének gyerekhőse árva házában nevelkedik, sőt a nevét is ott kapja. A mostoha körülmények miatt megszökik, és gyalog indul Londonba, ahol egy tolvajbanda veszi védőszárnyai alá. Vezetőjük, Fagin a kisfiút megtanítja a mesterség csínjára-bínjára, ő azonban már az első bevetésen bajba keveri magát. A rengeteg viszontagság és hanyattatás után végül egy jószívű család örökbe fogadja, ami véget vet testi

és lelki szenvedéseinek. Az alvilági „barátok” azonban újra felbukkannak, és kis főhősünknek választania kell: úri fiúvá vagy koldussá válik...

Lackfi János: A részeg elefánt

Tudtad, hogy úgy táncol az egész világ, akár egy részeg elefánt? Riszál a folyó, szambázik a fa lombja a szélben, tangózik az árnyék a kövön. Lépéseink táncoltatják az utat, mellkasunkban diszkózik a szív, ereinkben zenevonatozva áramlik a vér. Zene minden és tánc minden. Ebben a könyvben is táncritmust hallani, táncolva altatja kisbabáját az apuka medve, táncol a kipottyant fog egy madzag végén, bálnatáncot jár a tengeralattjáró a víz alatt, öklüket rázva, szitkozódva keringőznek egymással autósok és motorosok, pörög-forog a kosárlabda a gyűrű peremén, báloznak a szénabálák, de még az icipici atomok és a hatalmas bolygók is ritmusra forgolódnak. Ugye te is beállsz a körbe?

Jacqueline Wilson:**A tesóm nem semmi**

Pearl csöndes, szorgalmas, nővére Jodie vakmerő, vagány. Pearl csodálja őt. Miután a szülei egy elegáns kollégiumban kapnak állást, a két lányra különös nyár vár. Csak néhány, a szünidőben is ott lézengő gyerek és az iskola személyzete képezi a társaságukat, akikkel Pearl találja meg könnyebben a hangot, ő köt könnyebben barátságokat, holott korábban mindig Jodie volt a középpontban. Most azonban nem találja a helyét. Ott-hon veszekszik, a gyerekekkel kiabál, elkezd a kollégium kertészével. És a helyzet a tanév alatt sem sokat változik. Pearl szinte szárnyal, a nővére azonban sehogy sem tud beilleszkedni a gazdag, úri gyerekek közé. Úgy tűnik, Pearlnek már nincs is annyira szüksége Jodiera, akinek azonban nagyon is van órá. Aztán egy tűzijátékos iskolai ünnepségen történik valami, s ekkor Pearl ráébred, hogy a nővére továbbra is milyen sokat jelent neki.

Eberhard Urban: Vitorlások

A tengerhajózás története évezredekken keresztül egyet jelentett a vitorlás hajók történetével. Segítségükkel sikerült feltérképezni a földet, felfedezni, meghódítani és benépesíteni az ismeretlen világokat. Megindulhatott az árukereskedelem és a kulturális javak cseréje. A vitorlás hajók felébresztik azt a vágyat, hogy szelek szárnyán fedezzük fel a végtelen óceánokat, és -számtalan kaland után- elérjük a látóhatár mögött húzódó partokat. Az efféle álmok könnyen teljesülhetnek. Modern és elegáns kirándulóhajókon

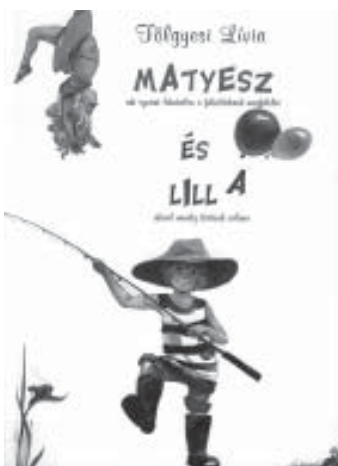
múltidéző vitorlásutakat tehetünk. A könyv számos képpel illusztrálva mutatja be a vitorlások múltját, jelenét és a jövő várható irányzatait.

Tölgyesi Livia: Matyesz

(aki szerint lehetetlen a felnőtteknek megfelelni) és Lilla (akivel mindig történik valami)

Hogyan legyen valaki Jó? A 10 éves Matyesz szeretne az lenni, de hogy kell azt csinálni? Hiszen őbenne nincsen rossz szándék, csak a bonyodalmak fognak össze állandóan ellene. Például és először is, egy kölcsönvett horgászbot miatt lázad fel sorsa ellen, és ahelyett, hogy halat fogna, mint minden rendes, illetudó társa, inkább eltörik. Ezzel elindítja Matyeszt azon a nehéz úton, ami végén egyszer majd sokára a nagybetűs ÉLET várja. De addig? Hogyan hozza helyre a helyrehozhatatlant? Szüleit autóbaleset következtében elveszítette és kishúgával, Lillával egy árvaházban él, de András bácsi, a nevelőtanár mindenben mellette áll, ráadásul sok érdekes dolgot tud mesélni, mert nagyon okos, és az ő legeslegjobb barátja. Csakhogy az övé volt a horgászbot nincs mese, ő Matyesz, dolgozni fog! Ezt a dolgot a másik legjobb barátja, Berta tanácsolja, aki szintén gyerek, csak éppen fülesbagoly. Berta szerint nemsokára egy vándorcirkusz érkezik a rétre. Matyesz ugyan nem tudja, mi az a vándorcirkusz, de ez nem akadály. Lilla is segít mindenben, és ez még jobban összekuszálja az amúgy sem egyszerű életet. Húúúú, de nehéz gyereknek lenni!

**Gáspár Ferenc:
A sárkány harca**

Szeretnél olyan könyvet a kezvedbe fogni, amit még a fürdőkádban is olvasol? Amelyben valóság és fantázia kézen fogva szárnyal múltba, jelenbe egyaránt? Olyan regényt, amelyben egyszerre megtalálható gyerekszerelm, romantika és vérfagyasztó kalandok sokasága? És amiből az olvasó szinte észrevétlenül megismerheti a magyar történelem kevésbé ismert korszakait? Ha igen, akkor figyelmedbe ajánlom Gáspár Ferenc legújabb regényét, A sárkány harcát, mely a Johnny Fortune kalandjai sorozat ötödik része.

Czigány Zoltán: Csoda és Kósza

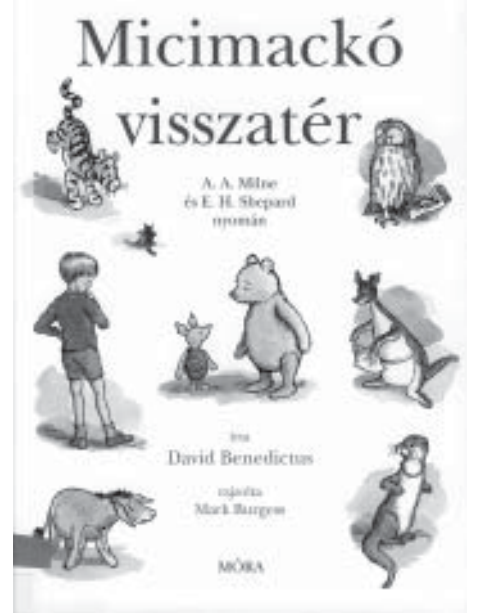
Ez a könyv nem jött volna létre, ...ha a szerzőnek nincs egy lánya, akinek elkezd mesélni Csodalóról és Kószalóról, a gödöllői tanyán élő lovokról, akik közül Kósza, csupa jó szándékból, annyi galibát tud okozni, hogy Csodának mindig van mit helyrehozni. ... Ha a szerzőnek nincs egy fia, akinek tovább mesélte a két ló történeteit, s aki felvette hangszalagra a rögtönzött meséket, hogy többet hallhassa, aztán az író mellé ült, és megvárta, amíg leírja őket. ... ha nincs valaki, aki egyetlen rajzzal el tudta mondani mindazt, amit a szerző sok-sok szóval próbált. ...és végezetül ez e könyv egyáltalán nem jöhetett volna létre, ha nincsenek olyan felnőttek, akik szeretnének érteni a gyerekek nyelvén, mert tudják, hogy sokat lehet tanulni tőlük – de minthogy a fentiek mind voltak, így Csoda és Kósza is itt van ebben a könyvben, már csak olvasni kell róluk, és néha nyeríteni helyettük, jó hangosan, lószívvel, ahogy ők szokták:

Nyííí-ha-ha-ha-ha-ha, Brrrrrrrrrrrr! A könyv 2008-ban Az év gyerekkönyve volt.

**David Benedictus:
Micimackó visszatér**

Ugye sokszor gondoltál arra, milyen jó lenne, ha sosem érne véget a mese? Vagy ha véget is ér, folytatódjék... hát most tessék, itt van. Ugye rájuk ismersz? Bár Micimackó az eltelt nyolcvan évben felszedett néhány dekát, mégis a régi. És persze Malacka, Nyuszi, Füles, Bagoly, és Kanga is. Igaz, Tigris közben megszerette a szedret, Róbert Gida fontos dolgokat tanult az iskolában, de azért a Százholdas Pagonnyban semmi sem változott. De hát akkor ki az a Kecsesen Hajlékony Valaki, aki előjön a folyóból? És miért áll el örökre az eső? Hogyan tanulnak krikettezni az állatok, és hogyan lesz Micimackóból tanfelügyelő. Mindezt megtudhatod, ha elolvasod a Micimackó visszatér vadonátűj történeteit.

Gazdi-kutya suli

50 évvel ezelőtt minden juhász mellett ott szaladgált a puli, és vigyázott a nyájra. Ősi a vágy, hogy egy kutya legyen a társunk. Ennek megfelelően szinte minden szülő életében eljön a pillanat, amikor a gyermek elé áll, és a következőket mondja: Kiskutyát szeretnél!

A szülők egy része gondolkodás nélkül, a másik része idővel, hosszú veszekedések és sírások után egyezik bele. Általában az is elhangzik: De te gondozod!

Ez sajnos nem mindig alakul így a szülőnek sem ideje, sem energiája nincs arra, hogy egy kiskutyát is nevelgessen a gyerekei mellett. A gyermek pedig nem tud mit kezdeni a kutyával, hiszen az elején egy édes, kedves játszótárs, aztán rövidesen eljön az idő, amikor a kiskutya harap, megrágja a bútorokat, széttépi apa papucját. A szülők türelme fogy, és a rossz felfogású családoknál sajnos előfordul, hogy a kiskutya az utcára kerül.

Lényeges szempont az is, hogy nem mindig megfelelően választják meg a fajtát, illetve a tenyésztő véleményére sem lehet néhány esetben adni, hiszen az ő érdeke, hogy eladja a kölyköket. Ez is célja a programnak, hogy a megfelelő legyen a választás, illetve ehhez kapcsolódik, hogy hiába vagyunk magyar emberek, nem ismerjük a magyar kutyafajtákat, pedig ők is ott voltak a magyarokkal a honfoglalás idején. Ezért szeretném, ha a gyerekek megismernék a kilenc magyar kutyafajtát, hiszen ezeket az állatokat nemzeti közkinccsé nyilvánították.

Az átlagos kutyaiskolákban mindenki megtanulhatja, hogyan kell bánni a kutyákkal, hogy kell leültetni, lefektetni, hogyan kell elérni, hogy minden parancsunkat teljesítsék. Általában ezek az iskolák a felnőtteknek szólnak, és nem a gyerekeknek.

Ezért rendhagyó a programom, mivel ez az iskola kimondottan a gyerekeknek szólna, játékosan szeretném megmutatni a kutyaképzés komoly elveit, megtanítani a következetes nevelést, hogy tisztában legyenek azzal, hogy mit várhatnak el a kutyájuktól, illetve, hogyan kell megérteni a kutya viselkedését. A gyermekekben a kutya gondozásával, tanításával kialakul a türelem, az állatok iránti szeretet, illetve a felelősségtudat, amely elősegítheti, hogy felnőttként érett, normális családi életet élhessenek.

Az lenne a programom célja, hogy megakadályozzuk a kutyák utcára kerülését, menhelyre adását, szeretném megmutatni elsősorban a gyerekeknek, esetleg a szülőknek is, hogy egy kutya lehet játszópajtás, legjobb barát, házőrző és tanulékony okos társ.

Remélem elérhető a cél, hogy a magyarországi kutyatartás, egy magasabb szintű, kultúraltabb állattartás legyen.

Kulcsár-Horváth Ildikó

- Kutyát szeretnél? De milyet, mekkorát és mikor?

- Nem mindegy? Csak RÖGTÖN!

- Ez rossz válasz!

Legalábbis meggondolatlan, elhamarkodott, és jó eséllyel könnyekhez vezet. Pedig biztosan nem azért jutott eszedbe a kutya, hogy mérgelődj vagy szomorkodj, hanem, hogy neved, szaladj, játszz, és olyan élményekkel gazdagodj, amit csak tőle kaphatsz meg! Sőt, nevessetek, szaladjatok, játszatok! Mert ez a lényeg. Hidd el, akkor tudsz jól dönteni, ha előtte megfelelően tájékozódsz! Egy kutya ugyanis nem játékszer! Te legyél azért, hogy boldog és elégedett legyen! Nem fogsz csalódní! Előre szólok! Nehéz lesz dönteni, választani, hiszen nem vagyunk egyformák sem a szomszéd nénivel, sem a nagypapánkkal, sem a barátainkkal, sem az osztálytársainkkal, sem a filmben szereplő gyerekekkel. Szerencsére! De jó hírem van! Rengeteg fajtájú és méretű kutya van, és egy közülük már biztosan rád vár! Aki neked: A KUTYA!

A kutya, ha jól választasz, 10-15 évig lesz a társad, akinek fontos vagy, akinek szüksége van rád és aki feltétlenül szeret! Légy hát türelmes! Biztosan sikerülni fog!

A legfontosabb kérdések a döntés meghozatala előtt:

- Lakásban tartott a kutyát vagy kertben lesz az otthona?

- Mennyi szabadidőd lesz rá és vele együtt,

- A család többi tagjára számíthatsz a gondozásban?

- A költségeket, kiadásokat végiggondoltad? (A kutyus vételára a legkisebb kiadásod lesz! Folytatódik a védőoltásokkal, felszerelésekkel, táplálással...)

Érdemes tavasszal vagy nyár elején hazavinni a kölyköt. Ilyenkor több lehetőségetek van az összeszokásra, a közös napi-rend, az új életforma kialakítására. A kutyaválasztás előtt, lehet, hogy csak a legutolsó pillanatban, de felmerül a kérdés: szuka vagy kan kutyát vásároljunk? Az első dolog, hogy a kutyát tenyésztési célra szeretnénk vagy „csak” kedvencnek? Tenyésztési céllal a többség inkább szuka kutyát szeretne, mert a kölyökeladásból származhat legnagyobb valószínűséggel anyagi haszon.

A szukák általában kisebb termetűek, alkalmazkodóbbak, ragaszkodóbbak, toleránsabbak más kutyákkal és az emberekkel mint kan fajtársaik. Ugyanakkor azonban érzékenyebbek, és a tüzelés időszakában a sétáltatásuk, elhelyezésük meglehetősen nagy gondot okoz.

A kanok általában nagyobb termetűek, gyakrabban viselkednek agresszívan, sokszor önfejűek, makacsok és temperamentumosabbak mint szuka fajtársaik.

A legfontosabb, elsősorban saját magunkban tisztázandó kérdés, hogy „Én milyen vagyok?” a karakter, az empátia, temperamentum, az aktivitás, az érzékenység, az ambíció alapján megfogalmazhatjuk, hogy valószínűleg milyen gazdik leszünk. Nincs más hátra, elő a fajtaismertetőt, és válaszd ki, melyik kutyával „működtök” egy hullámhosszon!

Milotai Sára:

Hideg van

Hideg van, hideg van, mindenki didereg,

Mit csináljak idebenn?

Talán inkább mégis kimenjek?

Kint hóember építhetek!

(Fesztly, 4. osztály)

I. helyezett: „Focizó fiú” Vadkerti Adél 6.A

„Elsősök” Vadkerti Adél 6.A - Petőfi Ált. Isk.

Őszi bál az ácsi Jókai - iskolában

Az elmúlt évekhez híven, az idén is megrendezésre került a Jókai Mór Általános Iskola - ezúttal *Kukorica Fesztivál* nevet viselő - őszi bálja, melyre nem csak saját, hanem a Gárdonyi Géza Általános Iskola és Szakiskola tanulóit és pedagógusait is szeretettel hívták, várták. A vendégeket süteményekkel, szendvicsekkel, üdítőkkel várta a **Szülői Munkaközösség**. A programok alatt az érdeklődőknek lehetőségük volt tombola vásárlására. A rendezvény szervezője **Kovácsné Tóth Gabriella**.

A bált az iskola néptáncsoportja nyitotta meg **Kollár Eszter** vezetésével. Az ezt követő 7 próbán az vehetett részt, aki beállt a néptáncosok közé, és velük táncolt az Ettem szőlőt, most érik... kezdetű dalra. A tánc után következtek az ügyességi feladatok.

Az első próba során a versenyzők két sorba álltak. A sorok elején egy kukoricával teli, a végén pedig egy üres véka volt. A kukoricákat egyesével kellett eljuttatni a sor végén levő vékába. Az a csapat jutott tovább, amelyik ezt a feladatot hamarabb teljesítette.

A továbbjutók a következő próbában - ahol kukoricával, valamint tuskóval teli zsákot kellett cipelniük - osztályonként mérték össze erejüket. Minden osztályból az a három versenyző jutott tovább, aki a leggyorsabban hajtotta végre a feladatot.

A harmadik megmérettetés során a gyerekek csapatokba álltak. Minden csapat kapott egy hosszú madzagot, amire minél több pattogatott kukoricát kellett felfűzni. Az a két csapat nyert, akinek több kukoricát sikerült fűzni a madzagra adott idő alatt.

A következő feladat tuskóval való célba dobás volt. A játékosok körbe álltak, s azok vehettek részt az ötödik próbatételen, akik beletaláltak, vagy minél közelebb dobtak a kör közepéhez.

Az ötödik versenyfeladat a régmúlt időket idézte, hiszen manapság már nem sok helyen morzsolnak kukoricát kézzel.

Az utolsó előtti próbában hurkapálcával kellett a gyerekeknek elvinni a Császári Csemegét egyik asztaltól a másikig.

A verseny rangsora a hét próba utolsó feladatában dőlt el, ahol a versenyzőknek szemmérték alapján 20 szem kukoricát kellett markolniuk. A győztes az lett, akinek a markában levő kukoricaszemek mennyisége közelebb volt a 20-hoz.

A legügyesebbek: Szűcs Patrícia 3. oszt., Horváth Fanni 4. oszt., Dákai Vivien 5. oszt., Varga Zsanett 4. oszt., Sás Csilla 5. oszt. tanulók voltak.

Nem csak a hétpróba győzteseit jutalmazták, az őszi bálra a gyerekek kukoricacsuhéból készített bábokkal, valamint tóklámpásokkal is készültek. A rendezvényen a zsűri ezeket is értékelte.

A legsikeresebb munkákat Végh Barbara, Péter Szonja, Hanók Kitti, Horváth Renáta, Balogh Zsófia, Baranya Katalin, Baranya Attila, Nagy Ádám, Szalóki Borbála, Szalóki Emília, Varga Zsanett, Tóth Barbara, Tóth Alexandra, Fodor Vanda, Móroczi Dorina, Horváth Fanni, Horváth Gréta, Nádudvari Ramóna, Takács Dávid és Berecz Beáta készítette.

A hétpróba első három helyezetteje, valamint az értékelt tóklámpások és csuhébábuk készítői pattogatott kukoricát, Kukorit, illetve süteményt kaptak jutalmul.

Ezt követte a tombolahúzás és a tánc. A kiosztott díjak, nyemények a Szülői Munkaközösség felajánlásai voltak.

A bál elérte célját, hiszen a verseny, a szurkolás, a tánc, a nevetés még összefűzte a résztvevőket, akik egy új élménnyel lettek gazdagabbak.

Köszönet a tantestületnek, az iskola minden dolgozójának, valamint a szülőknek a közös munkáért.

Görözdiné Major Gyöngyi

Ünnep az izsai iskolában

2009. május 22-én az izsai iskola újra névadójára emlékezett.

Döme Károly, az iskola névadója, végrendeletében tett alapítványának jótékony segítségéért csupán azt kérte, hogy szentmisével emlékezzenek meg róla halála évfordulóján.

Balla Gáspár atya az ünnepi szentmise keretében tisztelettel emlékezett Döme Károly példaadó életére.

Az ünnepélyt megtisztelte jelenlétével, és koszorút helyezett el az iskola bejárata melletti emléktáblánál Sámson Ferenc, Izsai község polgármestere, Németh Zoltán, Pat község polgármestere, Izsai község Önkormányzatának képviselői, a Csemadok helyi szervezete, a Döme Károly Alapiskoláért Alapítvány elnöksége, az iskola és az óvoda pedagógusai, diákjai és szülői munkaközössége.

Hagyományainkhoz híven kultúrműsorral örvendeztettük meg kedves vendégeinket. Az óvodások néptáncbemutatóval elevenítették fel a régi hagyományokat.

Mgr. Boschetti Adrianna, igazgatónő ünnepi beszédében hangsúlyozta, hogy egy település életében az iskola a jövő záloga, hiszen az ott folyó oktató- nevelő munka jelentősen befolyásolja a település jövőjét. Az iskolában átélt élmények később emlékekké válnak, s hozzájárulnak ahhoz, hogy boldog embereként éljünk. Dicsérrel beszélt a lezajlott iskolai eseményekről és a versenyeken elért eredményekről.

A 7. osztályosok Szabó Enricoval az élen prezentációt, bemutatót készítettek az iskola életének legemlékezetesebb eseményeiről. Összefoglalták a sikeres versenyeket és a legfontosabb tudnivalókat is az iskoláról.

A műsor további részében a 2. osztályosok tanulságos anyák napi jelenetet adtak elő, Meszlényi Réka Jézusról szavalt.

A 0. és 5. osztályosok irodalmi összeállításukat, egy volt diáklány verse mellett, saját gondolatokkal tarkították, amelyeket szintén versbe szedtek. Zenés műsoruk bizonyossága volt annak, hogy a nagyok tudnak vigyázni a kicsikre, tanítgatják őket a jóra, szépre.

A napközisek népi gyermekjátékokkal szórakoztatták a közönséget, a negyedikesek pedig pünkösdi ünnepét csalogatták a színpadra verseikkel és énekükkel. Az énekkar népdalcsoakra és Skopp Ildikó éneke koronázta meg az ünnepi műsort.

Szintén hagyományosan faültetéssel zárult az emléknapi ünnep. Az elültetett facsemetét egy rövid ismertető előadás után Kálvin Jánosról neveztük el.

Sámson Ferenc polgármester úr is kivette a részét az ültetésből, az ovisok ellenőrizték, hogy jó helye legyen a kis szilvafának.

Az emléknapi legszebb része mindig az, amikor az iskola igazgatónője emléklappal jutalmaz öt személyt, aki munkájával öregbítette az intézmény hírnevét. Az idén Jakab Dávid 9. osztályos tanulót, Broczka Csillát, az óvoda igazgatóhelyettesét, Szabó Kri•an Andreát és Mitš Ferencet, az iskola pedagógusait, továbbá Kurucz Erzsébet szakácsnőt érte a megtiszteltetés, hogy munkájukat az iskola emléklappal köszönte meg. Ahhoz, hogy az iskolában és az óvodában mindenki jól érezze magát, és elégedett legyen, szükség van mindannyiunk lelkiismeretes munkájára és a gyermekek szüleinek bizalmára is.

Francia - Magyar Demokráciaprogram

2009 szeptemberétől - 2010 decemberéig valósul meg a Francia - Magyar közös ifjúsági demokráciaprojekt. Ebben a lehetőségben húsz komáromi fiatal vesz részt köztük animátoraik és az Élettér Egyesület vezetői. A 16 hónapon keresztül folyó a közös munkánkat a Földközi-tenger melletti kisvárossal, Gruissan fiataljaival kezdtük meg ebben az évben, Komáromban. Megvalósításhoz uniós támogatás és a pályázó, francia partner, gruisani önkormányzat nyújt segítséget.

Ez első találkozásunkra, 2009 októberében, az őszi szünetben került sor. Nagy örömmel láttuk vendégül a francia fiatalokat Komárom városában. Három napot töltöttünk el egymással.

Ahol az első fontos lépés az összeismerkedés volt. Itt egy kicsit nehéz dolgunk akadt, egymás neveinek kiejtésével. Második lépésben, a két ország demokráciai helyzetét összehasonlítottuk és az elmondottak alapján megállapíthatjuk, hogy francia barátaink sokkal előnyösebb helyzetben vannak a mi országunkhoz képest.

Harmadik lépésben, terveztünk egy kétnyelvű weboldalt. A következő hónapokban, mindkét ország fiataljai ugyanazon a témákon dolgoznak, és a hónapok végén az elkészült közös weboldalra feltöltik anyagaikat és közzé teszik, hogy mindenki számára elérhető legyen.

A jövő év júniusában mi is ellátogatunk városukba, ahol az elkezdett közös munkát folytatjuk. További lépéseket teszünk meg annak érdekében, hogy amit elkezdtünk fiataloként azt felnőtt korunkban kamatoztatni tudjuk.

Vizeli Ágota

„Azon gondolkoztam szerdán, hogy milyen lesz ez az egész. Tudtam, hogy nagyon jól vagy kevésbé jól fogom érezni magamat. Eleinte attól reszkettem, hogy mi lesz, ha haza viszek egy Franciát.

Megérkezésüket követően - első látásra - arra gondoltam, hogy a kötelező foglalkozáson kívül hozzájuk se fogok szólni. Szerencsére ez nem így alakult. Tetszett, amikor azt mondták animátoraink, hogy vigyük el őket a városba. Beszélgettünk egy kicsit a demokráciáról is, ami nem bizonyult könnyű feladatnak. A „városi bejárás” már jobban megismerhettük egymást, de nem volt olyan jó, mint az aznapi vacsora időszaka. El sem tudtam volna képzelni, hogy ennyire jó

hangulat keletkezik! Még én is meg tudtam magamat értetni, pedig - sajnos - egyik francia sem tudott németül.

Több barátom is megkérdezte tőlem, milyen volt a nap. Én mindig csak azt válaszoltam: Ha olyan lesz a holnapi nap is, mint a mai volt, nagyon jól fogom érezni magamat. Este jó érzéssel aludtam el.

Másnap reggel a hotelban egy kis játékkal kezdtünk, utána pedig beszélgettünk a közös honlapról. Illetve - talán az volt a legfontosabb a délelőtti folyamán, - kiválasztottuk, hogy este kit viszünk haza.

Én az egyik kis szemüveges barátomat választottam. Bocsánat, helyesbíték. Ő választott engem.

Délután közösen strandolni mentünk, ahol átbeszéltük a franciákkal, hogy eddig mennyire tetszik nekik Magyarország, Komárom. Mindenkinek nagyon tetszett.

Este az unokabátyámmal (Mikivel) és Imivel a mamához vittük a vendégeinket: Alicia-t, Fabian-t és a „szemüveget”, ahogy anyu elnevezte Doriant.

Krumplipüré, rántott disznó-csirke hús, saláta volt a főfogás. Desszertnek palacsintát és fagyasztott barackot kaptak. Fabian-nak nagyon tetszett a csirke comb. Mi mindig csak kínáltuk, ő pedig csak evett és evett. Vacsora után felmen-

tünk a „foci szobába”, ami a fiúknak nagyon tetszett. Este nyolc órára beszélgettük meg a találkozót a Mag-házba, ahonnan visszamentek a hotelba.

Szombaton elvileg csak délután 5 óra-kor találkoztunk volna Monostoron a kultúrházban. Viszont Imivel és Mikivel elszöktünk velük Észak-Komáromba, ahol az Európa udvarban és a főtéren néztünk körül. Este mindenki jól érezte magát a búcsúesten. Klári néni és a néptáncosok kis ízelítője után táncbátort tartottunk nekik, majd közös játékokat játszottunk, amit az esti discó zárt. A vacsorán mi is megkóstolhattuk a franciák ételeit. Igazán bőséges volt a kínálat mindkét ország részéről. Csak a búcsúzkodás volt fájdalmas számomra.

Én annyira összebarátkoztam velük, hogy interneten keresztül még most is tartjuk a kapcsolatot. Ennyit az őszi szünetem legjobb 3 napjáról.

Monostori Kristóf

80 éves a Petőfi Sándor Általános Iskola

A Petőfi Sándor Általános Iskola december 21-én ünnepelte fennállásának 80. születésnapját. Az iskola pedagógusai ebből az alkalomból irodalmi pályázatot hirdettek. A negyedik, ötödik, hatodik osztályosok témájának címe: „Legkedvesebb iskolai élményem” volt. A pályázatot Asztalos Imola nyerte. Az alábbiakban az ő történetét olvashatjátok.

Asztalos Imola: Az erdei tábor

Az utazás

Mikor elindult a vonat a csikorgó kerekeivel, elfelejtettem az otthont, az addigi élményeket, mert csak arról álmodoztam, hogy milyen lesz az erdei tábor. Mikor odaértünk Vinyére, megnyugodtam, csillapodott szívem dobogása, mert gyönyörű kert tárult szemünk elé: pingpongasztal, hinta, focipálya és még sok más szépség fogadott bennünket.

A Cuha-pataknál

Az első tábori kiránduláson sok élménnyel lettünk gazdagabbak. A Cuha-patakban nem láttunk halakat, de szép tiszta volt a vize. Szép?! Gyönyörű!!! Valósággal gyönyörű! Szélsébezen vágatott át az apróbb s nagyobb szépséges kavicsokon. Ittunk a friss, hideg vízből. Faágon egyensúlyozva tudtunk átjutni a patak másik oldalára, a barlanghoz. Végül óriási méretű gyökereken „tornáztunk” egy kis testmozgás gyanánt.

A pizsamaparti és a „Ki mit tud?”

A pizsamaparti része volt a „Ki mit tud?” vetélkedő, ahol a mi csapatunk sminkeszközöket nyert. Az általunk előadott jelenetben egyikünk tanárként, a többiek diákokként szerepeltek. A tanár matematikával kapcsolatos kérdéseire rosszul válaszoltunk, és ő ezt elfogadta jó megoldásként. Így akartuk kifigurázni a tanárt. A tánc után – amin többségünk pizsamában vett részt – fáradtan aludni tértünk.

Harc a fényképezőgépekkel

Ez a különös eset akkor történt, amikor észrevettük, hogy a fiúk fényképeznek minket, amikor sminkeljük magunkat. Erre mi is lefotóztuk őket, s ebből kerekedett a „fényképezőgépharc”. A célpontunk Gergő volt, mert ő volt a játék kezdeményezője. Egyik barátnőmnek sikerült is őt lekapnia”. Hurrá!

A szalonnasütés

Számomra megrázó élmény volt, még mindig érzem a gyomromban. Én nem szeretem a szalonnát, melynek következtében

csak a barátnőmtől kértem egy katonát. Amit adott, az sajnos égett volt, úgyhogy majdnem rosszul lettem tőle. Egyik osztálytársam sem járt jobban: egészben kapta be a hagymát, nem gondolva annak erejére. Na jó, de ez most nem lényeges. Csak azt szerettem volna tudatni, hogy ellensége vagyok a szalonnának.

A gázolás

Mikor újra a Cuha-patakhoz kirándultunk, nagyobb élményben volt részünk, mert a vízen kellett átgázolnunk! Persze agyonázott a cipőnk. Sőt, az egyik barátnőm sikeresen bele is zuhant a patakba. Amikor visszaértünk a táborba, s a túravezető bácsi megtudta, hogy van gumicsizmánk is, ezt mondta:

-Nocsak, gumicsizmában is átmehtünk volna...

Ekkor szerintem mindenki kiborult, de ha nem is mindenki, én biztos!

4 km oda, 4 km vissza

Kellemetlen élményként emlékszem erre a túrára. Talán csak az volt benne a jó, hogy sokféle állatnyomot szemlélhettünk meg, és az osztályfőnökünk mesélt arról a vadászatról, amin ő is részt vett. Most elmondom, miért éreztem magam rosszul. Azért, mert egy borókáért kellett gyalogolni, amiről kiderült, hogy nem is volt a termése érett, pedig azt akartuk megcsodálni. Hát ez volt a rossz dolog!

Zirc

Soha nem jártam eddig Zircen, úgyhogy örültem, hogy megnézhettem a Természettudományi Múzeumot és a könyvtárat. Nekem az előbbi tetszett jobban, mert ott barlangba is lehetett menni. Voltak kitömött állatok is, és ahogy fölnéztem, a plafonon egy óriási sast pillantottam meg. Láttunk még bogarakat, egereket, cickányokat, nyestet, baglyokat és borzot is. Sőt rengeteg gombafajtát is felsorakoztattunk. Az ásványokat szívesen hazavittem volna. A könyvtárban rengeteg csodálatos könyvet és írást nézhettünk meg. A legérdekesebbnek a legkisebb és a legnagyobb könyvet találtam.

A búcsúzás napja

Pénteken, a tábor utolsó napján délelőtt lovaskocsival oda mentünk a patakhoz, és elbúcsúztunk tőle.

- Szerintem izgalmas volt az erdei tábor és remélem jövőre is megyünk – mondtam a barátnőmnek a vasútállomáson. Aztán felszálltunk a vonatra. És az elindult a csikorgó kerekeivel, és tudtam, hamarosan hazaérünk, és a szívem akkor már a szüleim és a testvérem után vágyakozott.

Mi ér a kincs, ha egészség nincs

Nem is tudtuk pontosan, hogy miért is megyünk a Városi Sportcsarnokba, csak annyit, hogy egy jót játszunk.

Indulásunk kalandos volt, mert a busz, amivel mennünk illett volna, csak szombaton közlekedik. De! Anyu szerencsére szabadságon volt, így megmentett bennünket egy hosszú sétától, s elsőként érkeztünk. Meglepetésünkre, egy nagy társasjáték táblát láttunk a küzdőtéren

Dóri néniék elmondták, egy élő társasjáték szereplői leszünk. Mi leszünk a bábuk, Szilvi néni pedig az óriási dobókockával dob. A zöld színt húztuk, felálltuk a helyünkre, s kezdődött a játék.

Hamar sikerült hatost dobnunk, de aztán csak kis pontokkal araszoltunk. A fekvőtámasz nem volt az erősségünk. Igaz, tőlünk nem kell majd félteni a sportmérkőzések biztonságát, mert üres pillepalackkal nem tudunk kárt tenni semmiben.

Mi nem dohányzunk, de büntetésül egy körből kimaradtunk. Tudjuk, hogyan kell fogat mosnunk, de azért az ép fogainkat jelképező lufit is eltaláltuk.

Szelektív hulladékgyűjtésben mi voltunk a legjobbak, nem hiába töltöttünk az elmúlt évben négy napot Agostyánban az ÖKO-faluban.

A tudásunk mellett a szerencse is mellénk állt, s elsőként ért a célba a mi négy bábuk.

A többi csapat még küzdött, idő is volt, s azt találták ki a szervezők, hogy a következő körben a gyerekek dobnak, s tanáraink teljesítik a pályát. Szurkoltunk, hogy Szilvi néni legalább egyszer lépjen a fekvőtámaszos mezőre, de az nem sikerült. Sikerült ellenben hatos sorozatot dobnunk. Így, ezt a fordulót is mi nyertük meg.

Sok szép, és egészséges ajándékot kaptunk. De a játék az, ami emlékezetes marad mindannyiunk számára. Köszönjük, hogy mi képviselhettük iskolánkat.

Oláh Krisztina és Csonka Barnabás 3. osztályosok, Szemerei Mónika és Czita János 4. osztályosok segítségével Juhász Gáborné Szilvi néni.

Pályázatok

Cím: Válts...

Kiíró: Ökológiai Intézet a Fenntartható Fejlődésért Alapítvány
Határidő: 2010.02.08.
Tárgy: rajzpályázat, ökológia
Pályázhat: 6-14 évesek
Inf.: www.pafi.hu

Cím: meseíró pályázat

Kiíró: Duna-Dráva Nemzeti Park
Határidő: 2010.02.15.
Tárgy: meseírás
Pályázhat: általános iskolás felsőtagozatos gyerekek
Inf.: www.ddnp.hu

Cím:Fiatalok az épített és természeti környezet védelméért

Kiíró: Város- és Faluvédők Szövetsége
Határidő: 2010.02.15.
Tárgy: rajz- és íráspályázat
Pályázhat: 8-18 évesek
Inf.: <http://vfszit.srv.hu>

Cím: Fűvek népe diákfotó-, rajz-, videópályázat

Kiíró: Bodzavár Oktatási Nevelési Alapítvány
Határidő: 2010.02.19.
Tárgy: rajz- és írópályázat
Pályázhat: általános és középiskolai tanulók Magyarországról és a határon túlról
Inf.: www.bodzavar.hu

Cím: Szélfútta levél a világ

Kiíró: Németh László Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény
Határidő: 2010.02.26.
Tárgy: rajzpályázat
Pályázhat: általános és középiskolai tanulók
Inf.: <http://invitel.hu/tesznlai>

Cím: Ez kész! –videókészítési verseny

Kiíró: K&H Bank
Határidő: 2010.02.28.
Tárgy: videóverseny
Pályázhat: általános iskolák tanulói
Inf.: www.kh-ezkeszpenz.hu

Cím: Országos Irodalmi Pályázat

Kiíró: Tildy Zoltán Általános Iskola, Alapfokú Művészetoktatási Intézmény és Egységes Pedagógiai Szakszolgálat
Határidő: 2010.03.01.
Tárgy: irodalmi alkotások
Pályázhat: általános iskolák felsőtagozatos tanulói
Inf.: www.tildy-szhalom.sulinet.hu

Cím: 2010 sikeres diákszerzője – irodalmi pályázat

Kiíró: Báthory István Általános Iskola, Veszprém
Határidő: 2010.03.10.
Tárgy: világorökség
Pályázhat: általános iskolák 7.-8. osztályos diákjai
Inf.: www.vpbathory.sulinet.hu

Cím: Energiajátékok – 2010

Kiíró: Interregionális Megújuló Energia Klaszter Egyesület
Határidő: 2010. 06.01.
Tárgy: energiajátékok
Pályázhat: 14-20 éves tanulók egyénileg vagy csoportban
Inf.: www.greenenergy.hu

Cím: Kortárs Irodalmi alkotások pályázata

Kiíró: Cédrus Művészeti Alapítvány
Határidő: folyamatos
Tárgy: írópályázat
Pályázhat: magyar nyelvű alkotók
Inf.: www.napkut.hu

Cím:Hét évszázad papírtitkai

Kiíró: Magyar Papír- és Vízjeltörténeti Társaság
Határidő: 2010.02.15.
Tárgy: rajzpályázat
Pályázhat: Óvodások, általános- és középiskolai iskolai tanulók
Inf.: <http://mapavit.extra.hu>

Cím: Helyi hagyományok feltárása, helyi hagyományokon alapuló művelődési igények kielégítése

Kiíró: Pro Renovanda Cultura Hungariae Alapítvány
Határidő: 2010.03.20.
Tárgy: Községek támogatása
Pályázhat: Kulturális közösségek, egyesületek, alkotóműhelyek
Inf.: www.prof.iif.hu/prc/

Hétszínvirág-Tuskevár Szolgáltató Nonprofit Közhasznú BT pályázatot hirdet kedvezményes nyári táborozásra, osztálykirándulásra

A pályázat célja: Szünidei táborok, osztálykirándulások támogatása, amelyek hozzájárulnak a gyermekek és fiatalok közösségi élményeinek kialakításához, lehetővé teszik a szabadidő aktív eltöltését, kulturális, természeti értékeink megismerését, valamint egészséges életmódra nevelnek.

A tábor helyszíne A táborhely a Körös-Maros Nemzeti Park Tájvédelmi Körzete mellett, a Hármas-Körös jobb parti ármentesített területén, a Bónomzugi Holtkörös partján helyezkedik el. A Hármas-Körös gyomaendrődi, különösen annak a Sebes- és Kettős-Körös-höz csatlakozó szakasza a Körös vidék legszebb, legromantikussabb vízpartja. Annak ellenére, hogy mesterséges környezetről van szó, az eredeti Körös parti állat- és növényvilág ide települt át, így hűen őrzi az ősi Nagy- vagy Egyesült-Körös hangulatát. A kétoldali árvédelmi töltések távolsága egymástól átlagosan 600 méter, s a hullámtér nagy részét sűrű aljnövényzetű, füves területekkel, tisztásokkal tarkított erdőség borítja. A folyó vizeit mintegy száz méter széles, a víz pedig átlagosan 6 méter mély. Eme csodálatos természeti környezetben található táborhelyen egyidejűleg két házban maximum 20-20 fős gyermekcsoportoknak tudunk elhelyezést biztosítani 2-2 fő kísérővel.

A pályázatható programok időtartama - tábor esetén 6 nap 5 éjszaka, folyamatosan váltó turnusban, (szálláshely elfoglalása első nap 11 órától, távozás hatodik nap 9 órakor) - osztálykirándulás esetén 3 nap 2 éjszaka.

A pályázat beadási határideje: 2010. május 31.

További információ: <http://www.hetszinvirag.atw.hu>
hetszinvirag-tuskevar@fibermail.hu

Kukoricaszünet lábtöréssel

(Folytatás a 2. oldalról)

KA: Kicsit bolond

NA: Szeret sokat próbálni!

GYA: Próbákon időnként fegyelmetlen, de ha fellépésről van szó, akkor összekapja magát.

SZCS: Olyan, mint a többi vele egykorú gyerek: szeret nevetni, vagy komoly.

JZS: Más. Úgy értem, mindannyian másmilyenek vagyunk.

JU: Mit szeretsz a próbákban a legjobban?

SZCS: A szünetekben a pattogatott kukorica-evés nagyon izgalmas! Résen kell lenni, hogy a fiúk nekünk is hagyjanak valamit!

TTA Mivel a gyerekkönyvtár ad helyszínt a próbáknak, szeretem a próbák közötti szünetben a könyveket nézegetni.

HM: a közös játékokat szeretem, minden alkalommal új játékot játszunk. És nagyon szeretem a komoly munkát, amikor előadásra készülünk.

JU: Milyen volt Párizsban?

JZS: Hideg, nagyon hideg. Állítólag évek óta nem volt ennyire hideg ott, a muskátlik általában kint telelnek az erkélyeken. Jó néhányat most is kint hagytak! Szóval az időjárás alaposan meghatározta az utazást, de azért szép emlékekkel tértünk haza: a D'Orsay Múzeum és az impresszionista festmények – melyekről mint fesztyes rajztagozatos sokat hallottam – nekem nagyon tetszettek!

JA: Nekem a Diadalív tetszett a legjobban, és az estiivilágítású Champs-Élysée! A fellépés is nagyon jól sikerült, azt hiszem, jónéhány idősebb párizsi magyart megríkáttunk. Velünk együtt énekelték a karácsonyi dalokat, igazán megható volt! És gyalog mentünk fel az Eiffel-torony második emeletére! De legalább kimelegedtünk!

Folytattuk volna még a beszélgetést, de a gyerekek hirtelen eltűntek. Dolguk van. A vezetőt Mikolasek Zsófiát faggattam tovább:

JU: Mi volt a cél ezzel a párizsi úttal?

MZS: Azt gondolom, hogy két dolog miatt is fontos volt a csapatnak ez az út. Fiatal korban kell megismerni a világot. Szeretném, ha a gyerekek látnák, hogy rajtunk kívül is élnek emberek, hogy nem csak mi vagyunk, hogy kisebb-nagyobb közösségekben élünk. Ők már megtapasztalták a kisebb közösségek életét a saját bőrükön, most meglátták, hogy milyen nagy a világ, és hogy ebben a világban az ő helyük, a színházunk helye, Magyarország helye hol van. Remélem, hogy az út során rábredtek arra, hogy milyen kicsi részekből áll az egész világ, hogy milyen apró fogaskerekek alkotják, és hogy ezek az apró fogaskerekek (ők maguk, a színház és Magyarország) mennyire fontos ahhoz, hogy a nagy egész működjön. Tavaly Erdélyben voltunk, a szívünk összefacsarodott a kicsi Énlakán, ahol négy gyermekkel is működik az iskola. Most a világ egyik fővárosába mentünk, elvittük oda az egyik szép hagyományunkat, a betlehemezést és én nagyon-nagyon remélem, hogy a gyerekek szívében ott volt az énlakai emlék is, miközben az Eiffel-torony tetején álltunk. Ez is, az is gyönyörű, látniuk kell mindent. Aztán, ha sokat láttak, itthon kell tenniük a dolgokat kisebb-nagyobb fogaskereként.

A beszélgetésben résztvevő gyerekek: Fehérvári Dávid, Horváth Zsófia, Jordán Anna, Győrfi Anna, Kis Anna, Horváth Ákos, Tóth Tamara, Szép Csenge, Horváth Márk, Nemesnyik Anna, Győrfi Dániel, Jordán András

A délibábosokkal Giczi Annamária beszélgetett

A kismalac tréfája

(csalimese)

Egyszer volt, hol nem volt, még az üveghegyen is túl, még annál is messzebb, élt egy malac anyuka, egy malac apuka és három fiuk.

Kettő malacgyerek szépen cseperedett, de a harmadik valahogy nem akart. Mindig csúfolták, nem játszottak vele. Ő csinált mindent a másik kettő nem mozdított meg semmit.

Egy nap a szülők elmentek otthonról, de előbb elmagyarázták, hogy jók legyenek, vigyázzanak egymásra.

- Úgy lesz. – ígérték a malac gyerekek.

Hát nem úgy lett! A két nagyobb megint elkezdte csúfolni a kicsit. Megparancsolták neki hogy tegyen a vályúba kukoricát. A kicsi nagyon mérges lett, de azért szót fogadott. Csakhogy lelocsolta hashajtóval. A két malac megette, gömbölyűek is lettek. Kis idő múlva szaladt az egyik, szaladt a másik, nem győztek szaladgálni. Ezen a kicsi malac nagyon jókat nevetett.

Ha a malacok nem futkostak volna az én mesém is tovább tartott volna.

Droppan Adrián, 5. osztály,
Katona Mihály Alapiskola Búcs

A libák

(csalimese)

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy fiúcska. Az édesanyjával lakott együtt.

Egyszer gondolt egyet és azt mondta:

- Édesanyám, hát én elmegyek szerencsét próbálni.

Az édesanyja nem tehetett mást feltarisznyázta, adott még neki 20 krajcárt és útnak indította. Útközben találkozott egy öreggel. Az öreg maga előtt terelte a libáit. Vitte a vásárba eladni. Gondolt egyet a fiú és megkérdezte:

- Mennyiért adja a libákat öregapám?

- 20 krajcár az áruk fiam – válaszolt az öreg.

Megegyeztek a fiú odaadta a 20 krajcárt. Kihajtotta a libákat a rétre, de azok csak egy szál füvet ettek meg. A fiú gondolta, hogy most biztos nincs étvágyuk. Így ment ez hetekig, míg végül az összes liba megdőglött.

Ha a libák ettek volna az én mesém is tovább tartott volna.

Kara Mátyás, 5. osztály,
Katona Mihály Alapiskola Búcs

Lengyel-magyar kisebbségi cserkész konferencia Lwowban

Második alkalommal gyűltek össze a lengyel és a magyar cserkészszövetségek képviselői, hogy a tavaly novemberben, Paláston megkezdett munka folytatásaként kicseréljék tapasztalataikat a kisebbségi cserkészzet szerepéről az identitás megőrzésében. Az október 22-25. között, Lwowban zajló konferencia megszervezésében az ukrainai lengyel cserkészszövetség vállalta a házigazda szerepét. Magyar részről a kárpátaljai, külföldi, felvidéki, erdélyi és a magyarországi cserkészszövetségek képviselői vettek részt a találkozón, a lengyel félt pedig Ukrajna, Litvánia, Fehéroroszország, a nyugati szórványban tevékenykedő kisebbségi szövetségei és a lengyelországi ZHR cserkészszövetség képviselte.

Az egyes cserkészszövetségek beszámoltak a munkamódszerekről, a nevelési munkában megnyilvánuló helyi sajátosságokról és felsorakoztatták az identitás megőrzésének eszközeit a kisebbségi és anyaországi cserkészcsapatokban. A hasonlóságok és különbségek összegzésére kiscsoportokban került sor, amikor két témakörre leszűkítve vizsgálták meg a nemzeti sajátosságok jelenlétét a fiú és lánynevelésben, illetve a kisebbségi cserkészszövetségek viszonyát az adott országok szerveivel, a működtetés érdekében. Az 1956-os forradalom évfordulójának estjén Szemerédi Tibor személyes élményein keresztül emlékezett vissza az 53 évvel ezelőtti eseményekre, korrajza fűzve össze az okokat és történéseket.

A lengyel testvéreink elkészítették a találkozó jelvényét is, az egymásba fonódó, nemzeti színekben pompázó halászcsoport, amely összeköti a két nemzet cserkészzetét. Egymást egyre jobban megismerve, őszinte beszélgetések bontakoztak ki, melynek során a kisebbségben élő lengyel cserkésztestvéreink be-

számoltak arról, hogy a magyar mintára megalakítandó lengyel cserkészszövetségek fórumának elsődleges akadálya az, hogy az anyaországi hivatalos lengyel cserkészszövetség, a ZHP felülről próbálta rájuk kényszeríteni a csúcsszerv megalakítását, mindazok után, hogy az elmúlt két évtizedben figyelmen kívül hagyta a határain kívül élő és tevékenykedő, sokszor támogatásra szoruló kisebbségi cserkészszövetségeket. A magyar cserkészethez eszmeiségében közelebb álló lengyel cserkészszövetség, a ZHR és a külföldi lengyel cserkészszövetség hatatos segítségének köszönhetően sikerült megőrizni a határon túli lengyel cserkészzetet. Az egymás között kialakult együttműködést a jövőben is folytatni szeretnék, jövőben a lengyel cserkészzet megalakulásának centenáriuma alkalmából közös lengyel nagytábort szerveznek. Továbbra is példaként tekintenek a magyar cserkészetre, amely elsősorban a gazdag együttműködésekben és az egységességében tűnik ki.

A találkozó színvonalát és hangulatát a lengyel és a nemzetközi est még jobban fokozta. A lengyel testvéreink kitétek magukért: megismertettek a kulturális főváros lengyel és magyar vonatkozású nevezetességeivel, megosztották velünk nemzeti ételeiket, megmutatták a féltő gonddal ápolt katonai temetőjüket, ahol sok, tizenéves korban elhunyt cserkész emlékét őrzik a sírkövek, olyanokét, akik a város védelmében estek el a világháborúban. Sokat tanultunk tőlük a helytállásról, hazafiaságról, végsőig való kitartásról. Miközben ide-oda röpködtek a magyar és lengyel szavak, mindannyiunk lelkében megszületett a testvérnemzet iránti megbecsülés és barátság.

Salló Emőke

RMCSSZ külügyi vezető

Ókori vakáció

Izsa község és a Döme Károly Alapiskola csapata, amely a Kelemantia Legio nevet viseli, az idén negyedik alkalommal képviselte Szlovákiát az V. Nemzetközi Limes Táborban Dunaszekcsőn, Magyarországon.

A táborral egyidőben nemzetközi történelmi, művelődési vetélkedőre is sor került. A csapat tagjai egy héten át ókori kalandtúra résztvevői lehettek, újra számot adtak tudásukról, ügyességükről.

Bemutatták az Izsa mellett elterülő Leányvár történetét. Az egykori római katonai tábor maradványainak tanulmányozásával és római kori viselet varrásával készült a csapat a római

kor felderítésére. A szorgalmas felkészülés meghozta az eredményét. A Kelemantia Legio arany minősítéssel az első helyen végzett a 10 csapatból álló nemzetközi mezőnyben.

Az élményekben gazdag táborozás segítségével felelevenedett az ókori Római Birodalom, és persze a kelta és a magyar honfoglalás kori kultúra is. A gyerekek a saját kezükkel tapasztalhatták meg a régészkedés csínját-bínját, és a Legio Brigetio segítségével az ókori hadviselés érdekességét.

Köszönjük Izsa község, a Dunaszekcsőért Alapítvány és a kedves szülők segítségét.

A komáromi lány

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy legény. Ez a legény bátor, okos és egyenes volt. Csakhogy szegény is volt, mint a templom egere. Édesanyja elé állt hát egy napon, és azt mondta:

- Édesanyám, elindulok világot látni, süssön nekem hamuban sült pogácsát!

Úgy is lett, elindult. El is érkezett egy szép városba, ahol olyan gyönyörűen szólt a harang, mint sehol. Meg is kérdezte az első arrajárót:

- Milyen templom harangja szól itt, kedves öreganyám?

- Szerencséd, hogy öreganyádnak szólítottál. Ez bizony a Szent András- templom hangja.

No, megörült ennek a legény, merthogy őt is Andrásnak hívták. Tovább sétált, és az egyik utcában egy díszes polgárház ablakában egyszer csak megpillantott egy gyönyörű leányt. A lány olvasott. No, a fiú egyből beleszeretett! Bekopogott a kapun, és a ház urát kereste. Odavezették.

De hogy az egyik szavamat a másikba ne öltsem, az a gazdag ember Komárom város – merthogy ide érkezett András legény – szóval Komárom város leggazdagabb embere, igazi komáromi aranyember volt, akinek a legnagyobb kincse az egyetlen lánya volt.

Megállt hát András a gazdag ember előtt, elmondta, hogy ő ez meg ez, és hogy azért jött, hogy a lányt feleségül vegye.

- Bátor vagy, András, és én ezt becsülöm is benned! Ahhoz, hogy az én leányom kezét megkapd, ki kell állnod három próbát! Látni akarom ugyanis, hogy méltó vagy egy igazi komáromi leány kezére! Menj most aludni, hamarosan megtudod, mi lesz az első próba.

A fiút bevezették egy szobába, ahol kényelmes ágy várta. Fáradt volt, lefeküdt, elaludt. Amikor felébredt, a török időkből találta magát. A vár kapitánya, Gersei Pethő János hívatta magához:

- András! Nehéz feladatot bízok rád! Esztergom török kézben van! Fogj néhány embert, és törj borsot Hasszán bég és Musztafa aga orra alá!

András nem sokáig habozott, portyára indult néhány derék legénnyel Esztergomba és csalafinta módon elhajtotta a török urak juhait. Másnap reggel hívatta a gazdag ember:

- No, András, az első próbát kiálltad! Bebizonyítottad, hogy megvan a magadhoz való eszed! Hamarosan következik a második próba! Menj, pihend ki magad!

De András nem aludt, hanem bejárta Komárom várát, alaposan kiismerte minden zegét-zugát. Utána hazatért és lefeküdt. A szabadságharc idején ébredt fel, a körülzárt Komáromban. Klapka György hívatta.

- András nagy feladatot bízok rád! A monostori homokdombok sáncairól kell kiverned az ellenséget!

A mi Andrásunk nem tévovázott, jó pár legényt fogott maga mellé és az éjszaka leple alatt legyőzték az ellenséges katonákat. Zsákmányt is szereztek: övék lett az a sok ágyú, mely nagyon sok bánatot okozott Komárom lakosainak. Andrásnak és a többi hős katonának köszönhetően az ostromgyűrűt sikerült szétzúzni. András úgy elfáradt, hogy azonnal lefeküdt. Reggel hívatta a gazdag ember:

- András, nagyon bátor voltál, kiálltad a második próbát! Nagyon nagyra tartom, hogy nem futottál el, hanem elsőként vonultál a harcba! Menj, készülj fel a harmadik próbára!

András éjjel sokáig olvasott és megbékélt lélekkel aludt el.

Amikor felébredt, a komáromi Városházán találta magát a polgármester mellett. A polgármester éppen a következő szavakat mondta néhány egyenruhásnak:

- Én esküt tettem rá, hogy minden polgár ügyét egyformán szolgálom!

- Amennyiben így van, képviselheti az ügyüket Dachauban is! – nevetett az egyik egyenruhás. – Csomagoljon, megy maga is velük!

András meg akart szólalni, de a polgármester egy pillantásával megállította. Amikor kettesben maradtak, így szólt a legényhez:

- András! Tudom, én már nem térek vissza. Köszönöm, hogy meg akartál védeni. Arra kérlek, hogy legyél hű és jó polgára Komáromnak! Felelőséggel vigyázz magadra és a komáromiakra! Sok-sok hőst adtunk mi ennek a hazának. Olyanokra is szükség van azonban, akik szorgalmasan, becsületesen, tisztességesen élnek a hétköznapiakat. Sőt, főleg ilyen emberekre van szüksége a városnak és a hazának!

András segítette csomagolni a polgármesternek, és a többi elhurcolt embernek. Egészen a Csillagerődig kísérte őket, és végig azon gondolkozott, vajon most kiállta-e a próbát vagy sem. Lefeküdt, elaludt, reggel hívatta a gazdag ember:

- András, tudom, sokat vívódtál, hogy mi a helyes cselekedet. Az első két próba alatt bebizonyítottad, hogy bátor és csalafinta vagy, most pedig azt, hogy hűséges is. Kiálltad a próbát, tied a lányom keze! Büszke vagyok rá, hogy a vejem leszel.

A gazdag ember behívta a lányát, volt nagy összeölelkezés, megtartották a lakodalmat, holnap legyennek a ti vendégeitek!

Csizmadia Lívia, Fejes Alexandra 8.B Petőfi S. Ált. Isk.

II. helyezett: Osztálykép - Máté László 8.A Pefőti S. Ált. Isk.

Kazinczy emléke előtt tisztelegtünk!

Mi, a Feszty Árpád Általános Iskola diákjai októberben három napot töltöttünk Sátoraljaújhelyen, az országos anyanyelvi versenyen.

A tavalyi tanév tavaszán két írásbeli forduló feladatait kellett megoldanunk és elküldenünk interneten. Ezek alapján 25 csapatot hívtak be az országos döntőbe, s a mi iskolánkból két csoport is bejutott.

Mivel Kazinczy Ferenc születésének 250. évfordulójára emlékeztünk, előzetes feladatként PowerPoint bemutatót kellett készítenünk és magunkkal vinnünk „Kazinczy Ferenc a hálás utókor emlékezetében” címmel.

Változatos feladatsor várt ránk a helyszínen. Irodalomelméleti, irodalomtörténeti, nyelvhelyességi, helyesírási feladatokat oldottunk meg. Érvelnünk is kellett.

Nem csak tanultunk, hanem megnézhattuk a város nevezetességeit. Kipróbálhattuk a libegőt és a bobpályát. A harmadik napon a Magyar Nyelv Múzeumába és a Kazinczy Mauzóleumba látogattunk. Az eredményhirdetés után megkoszorúztuk Kazinczy síremlékét.

Az elért eredménnyel mindkét csapatunk büszkélkedhet. Az országos döntő második helyezettje: Jordán Zsófia, Dózsa Ágnes, Mészáros Rebeka és Horváth Márk, felkészítőjük Pálfyné Nyikus Zita.

Negyedik helyezést elért csapatunk tagjai: Musicz Patrícia, Szabó Csilla, Adamovits Otília, Répa Bence, felkészítőjük Kéglné Vajda Éva.

Jordán Zsófia
és Dózsa Ágnes

A két csapat

A 2. helyezett csapat

A 4. helyezett csapat

Jeskó Teodóra: Felhők

Te borítod az eget
Hatalmas sötétbe
Nem győzől jönni menni
A gyönyörű kék égen

Mikor fehéren tündökölsz
A házunk fölött,
Díszited, formálsz
Az égi királynőt.

Égkirálynő hatalmas ruháját
Fehér takaróddal

Ha elszakad,
Szívesen bevonnád.

Akkor fehér lenne teljesen
Ami kék egünk
Nem lenne olyan hely,
Hol kékmadár repül.

Mikor ezer ágra süt a nap az égen,
Arra gondolok, mi volt ilyenkor régen.
A nyár rengetegében a sok élmény
Mind most eszembe jut. Miért?

Miért csillogsz olyan szépen,
Mikor köszönsz a napnak?

Bíborba takarózol,
Nézed a szép holdat.

Ám mikor színed feketére öltöd,
És villámok kísérik utad,
Kedvem romlik, és szomorú
Sötétbe borítasz.

De legyőződ te ezt is,
Másnap újra szépséges vagy,
Fenn őrzöm nálad titkaimat,
Hogy soha senki se tudja.

Arany János Általános Iskola
Mocsa

A Magyar Nyelv Éve

2009. A Magyar Nyelv Éve. Ebből az alaklomból a Jókai Mór Városi Könyvtár vetélkedőt szervezett Nyelv-játék címen a Észak-Komárom és a komáromi kistérség iskoláinak. Pillantsatok bele a feladatokba!

Mi lehet az eszperente meghatározások jelentése?

- Nekem e hetek telnek legkellemesebben. Reggelente heverhetek kedvemre, nem kell mennem eszesednem. Mehetek rengeteg helyre. S tetetek tetteket, melyeket szeretek. Ez kell nekem!
- Tekerhetsz velem, s kerekéken elmehetsz messze. Gyerekek s meglett emberek kedvelt szerkezete.
- Telente kezded benne lelsz meleg helyet.
- Benne lelhetsz: szegeket, elemeket, kereket, szelepet, vegyszert, egy egeret, s egyebeket.
- E szerkezetben benne ezer ember esze, de lelke nem. Lehet vele levelet s egyebeket szerkesztened, levelezhetsz, cseveg-hetsz vele. Remek szerkezet ez, de ember nem lehet, verset nem szerezhetsz.
- E kerekecske tenger nekem legkedvesebb helyem. Szeretem, mert messze be lehet mennem, s benne melegben kellemes enyhre lelek, s este mellette csendes elmerenghetek.
- E helyen kellemes estét szereznek neked szerepekkel emberek. Lelked tele lesz ezen estén.

Mely híres költők nevéből készültek az alábbi anagrammák?

DÓRI MOST A LINK

ARÁNYOS JAN

Ó, ÓZED SILÁNY KOSZT!

Az alábbiakban egy betűfolyamot találhattok. A betűk sorrendjét nem változtathatjátok meg, így alkossatok minél több mondatot!

KÉRERÁDIÓTMINDENÁRON

Már játszottunk eszperentét! Hogy a többi magánhangzó se sértődjön meg, játszunk velük is! Fordítsátok le az alábbi mondatokat úgy, hogy csak egyfajta magánhangzót tartalmazzanak!

- a-val: Gím rohan óriási fejdíszrel erdélyi városba.
- á-val: Bizonyos nevű idősebb férfi rokonom test mögötti részén gabonás bugyor
- é-vel: Öreg nőrokonom a képernyő előtt ül szombat reggeltől vasárnap estig.

Munkában a zsűri

d. i-vel: Eszetlen igazgató kerékpározik, s borókapálinkát vendel.

e. ü-vel: Kistermetű bogár helyet foglal gyereknyelven, s csücsörítve hangot ad.

Keressétek meg az elrejtett ételneveket a mondatokban, majd készítsétek ti is hasonlót!

Felém int kalappal a csintalan. –

Csak tréfa, sírtam mégis rajta! –

Gépe recseg! –

Fákkal ácsolták körül az épületet.

Csobog a Balaton halban. –

A következő ételeket ti rejtsetek el hasonló mondatokban!

KOMPÓT

LEVES

KÖRET

Döntsétek el, hogy igazak-e az alábbi meghatározások vagy sem!

A **billikom** szó jelentése: nagyon sok, rengeteg. Még a 19. század első felében is használatos volt ebben a formában és ebben a számnévi jelentésben; későbbi alakja a billiom, és a ma is használt billió forma, ami jelenleg konkrét számot: milliószor milliót, azaz ezermilliárdot jelent.

A **martalóc** egy ősi magyar vadászkutyafajta, a martalóc kutyákból tenyésztették ki később az erdélyi kopót. A martalóc vadászkutya nevezetes volt vércsapa követő képességéről. 1812-ben Gróf Zichy Mihály könyvet is írt e fajtáról *A martalóc vadászata, nevelése és egyéb kynológiai ismeretek* címmel; de irodalmunk is megemlíti több helyütt, pl. Arany János híres balladája, a *Szondi két apródja* így kezdődik:

„Felhőbe hanyatlott a drégeli rom,
mint martalóc a nyulat, a napot elkapja,
Szemközt vele nyájas, szép zöld hegyorom,
tetején lobogós hadikopja.”

A **darabont** a ma is használt *darab* szó régies formája, a Magyar nyelv történeti-etimológiai szótára szerint első említése egy Erdélyben fennmaradt kéziratban olvasható, egy Puliszka Mihály nevű hegyi pásztor írta: „Két darabont juhot pediglen elcserélék vala Üdő Bencével Szent Mihály havának 8. napjában 3 darabont kecskére.”

Az első helyezést elérő csapat

Jeskó Teodóra: Őszi délután

Mikor a naptól az ég aranyba borul
A szerelmes szíve összeszorul.
Érzi, hogy eljött valami,
Jött a világon egyet fordítani.

Lassan sétál a poros utcán
Csak egyre gondolva talán,
Lábához odaröppen a sárga levél
Gyors, mint a röpke szél.

A park az utca egy takaró
Bíbor aranyból varratott,
Hideg szél lebben
Szíve összeszorul csendben.

De vajon mi történt velem?
Mi lehet-e nagy terhe?
Szerető szívének szeretetét az őszi szél
Messzire elvivé.

Mert bizony itt van,
Ismét közöttünk jár,
Mecirógatja friss szellője
Minden ember arcát.

És a szerelmes is indul.
Épp a tónál áll.
Innen tükröződik a vízbe
Másik oldalon még a nyár.

Mert ott van neki szép szerelme
A gyönyörű napsugaras nyár.
Szíve nem bírja, csüggedve
Néz át már.

Télnek az órák, percek
Mi lesz így veled, jó szerelmes?
Kedvesed mikor látod vissza?
Tán csak egy szomorú hajnalon.

Koporsó majd takarja arcát
Egy kedves, napos őszi délután
A szerelmes nincs többé
Elérte az ő szívét is a vég

De most már együtt vannak,
Együtt vannak és boldog
Az örök nyár birodalmába
Hol vagytok?

Nem tudjuk meg talán soha
Mit őrizett e két ember mosolya
És mi történt aznap már
Egy napos, gyönyörű őszi délután.
(Mocsai Arany J. Ált. Isk. 8. o.)

Jordán Zsófia: Bosszú

Micsoda ár!
Oda a vár!
Oda az út!
Mérges a kút!

A víz lett az úr!
Nincs már azúr!
Csak piszkoskék
A menny s az ég!

Te tetted ezt
magad s veled
a víz volt a lét,
a bosszú elért!

A víz dühös
Mérges vörös
Engeszteld ki,
Áldozz neki!

Ha újra ölel,
Öröm tölt el.
Komoly a tét:
A víz a lét!
(Komárom, Feszty 6. o.)

Jordán Anna. A víz az élet

Cseppen, csöppen, csepereg,
Nyári zápor megered,
Szomjas a föld beissza,
Víz kerül a magokra.

Cseppen, csöppen, csepereg,
Ne féljete, gyerekek!
Kell a víz, a tiszta,
Életünk alapja.

Cseppen, csöppen, csepereg,
Pislognak a verebek,
Pocsolya és tócsa,
Béka a lakója!

Cseppen, csöppen, csepereg
Vizek, kövek, levelek,
Szomjam oltom s nevetek:
Közös kincs ez, emberek!
(Komárom, Feszty 6. o.)

Bogdán Sára: Nagy a hó

Nagy a hó, nagy a hó,
Kinn szánkózik télapó.
Szánkózik a sok gyerek,
Korcsolyázni jó lehet.
Bukfencet hány havas télbe.
Jól érzi magát.
De jó, végre!
Benn a kályha,
Künn a hó.
Kint szánkózni
Jaj de jó!
(Komárom, Feszty, 4. osztály)

III. helyezett: Sorozat az iskola épületéről
Marhás Géza 6.A - Petőfi Sándor Általános Iskola